

خدا عین نامحدودیت است پس هر محدودی، غیر خدا است

شماره پرسش: ۲۳۴۳۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۱۱/۴ ۰۴:۲۹:۱۵

متن پرسش

سلام علیکم: ۱. در شرح رساله الولایه فرمودید که علت و معلول یک حقیقت بیشتر نیست. یعنی معلول همان حقیقت است به صورت محدود و علت همان حقیقت است به صورت نامحدود. و هر چه آدم بتواند محدودیت ها و مشغولیت ها را کنار بزند به آن حقیقت خود که همان علت است یعنی خدا نزدیک می شود. حال سوال اینست که اگر بشر بتواند تمام محدودیتها را کنار بزند و به فنای ذاتی برسد آیا در آن مرحله خود را خدا می داند؟ پس این وسط علم به وجود خود که «من هستم» چه می شود؟ سوال دوم اینست که ما کاری به این نداریم که به آن مرحله می رسیم یا نه، آیا همین الان با توجه به تعریف علت و معلول حقیقی می توان گفت که من خدای محدود شده هستم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. مگر می شود در موطن معلولیت همه‌ی محدودیتها کنار برود؟ چون ذات موجود عین معلولیت است. پیشنهاد می شود بحث «برهان صدیقین» مطالعه گردد ۲. خدا عین نامحدودیت است پس هر محدودی، غیر خدا است. موفق باشید